

Земље

ПРИМЕРАК 3 ДИНАРА.
ПРЕТПЛАТА СЕ НЕ ПРИ
МА НИ ИЗ ЈУГОСЛАВИ
ЈЕ, А КАМОЛИ ИЗ ИНО-
СТРАНСТВА. (УРЕДНИ
ШТВО И АДМИНИСТРА
ЦИЈА: ТЕРАЗИЈЕ 31/III
БЕОГРАД, ТЕЛ. БР. 29-129)
ЛИСТ ИЗДАЈУ ЈУГОСЛО-
ВЕНСКИ НОВИНАРИ РУ
КОПСИ СЕ ПРИ
МАЈУ. ПА СЕ ШТАМ-
ПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ИЗЛАЗИ СВАКЕ СУБОТЕ

ПОЗИВЉМ НА ДВОБОЈ ЦЕО ПАРТЕР СКУПА...

Muzek

.. Пробошћу вас на крају баладе

МИР МЕЂУ ЛУДИМА ДОБРЕ ВОЂЕ

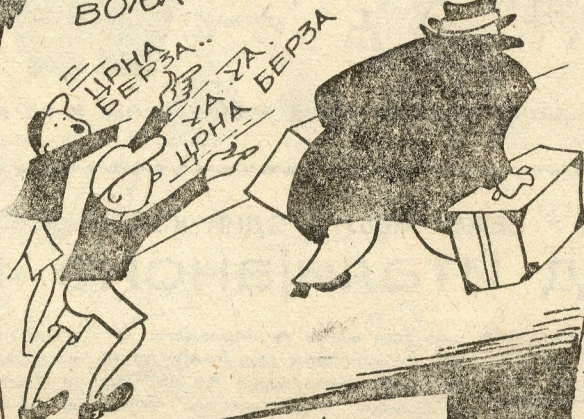
M. B. M. R. a. n.

-КОЛИКО
ВАРНИЦА
ТОЛИКО
ХИТАДАРЧИЦА

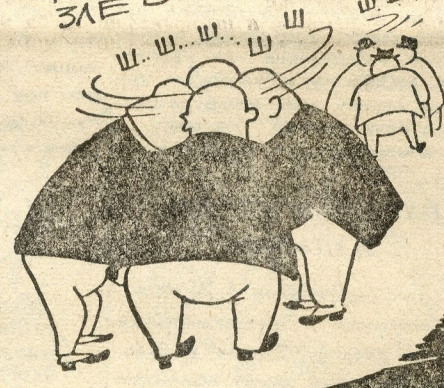

-МАНИ, ДОБИО САМ ПОЗИВ ОД
СЪДА ЗА РАТНЕ ДОБИТНИКЕ

-ШТА МИ ВРЕДИ ДОБРА
ВОЂА КАД НЕМАМ МИРА...

РАТ ЛУДИМА
ЗЛЕ ВОЂЕ

-МИ ЋЕМО СВЕ САБОТЕРЕ
И ПРОТИВ ЊИХОВЕ ВОЂЕ
ДА СМИРИМО

МИ СМО И ПРОТИВ ВОЂЕ
ДОБРИХ ЛУДИ ЗАВЕЛИ МИР

РАТ ХРАБРО
ПРОВЕДЕМО У
МИРУ, А САД БИ ИМАЛИ ВОЂУ
ДА У МИРУ ИЗАЗОВЕМО РАТ

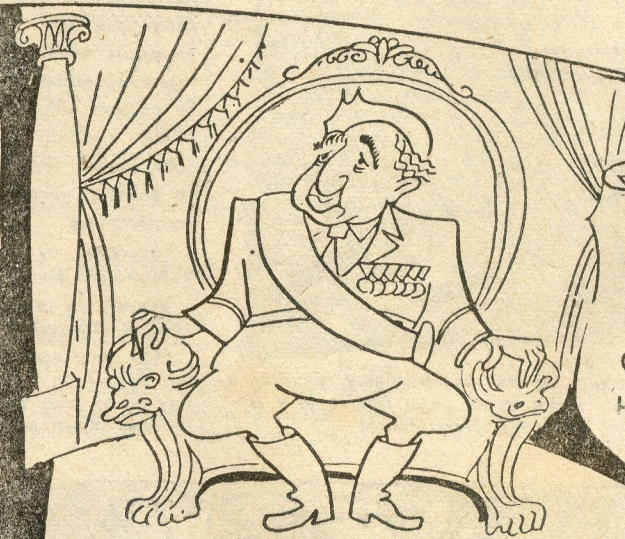

-МИ СМО ПОКАЗАЛИ
СВОЈУ ДОБРУ ВОЂУ

-НЕК' НАМ ПОКАЖУ
ДОБРУ ВОЂУ И МИ ЋЕМО СЕ СМИРИТИ

ЈА
ИМАМ ДОБРУ
ВОЂУ ДА
МЕ СВИ
ОСТАВЕ
НА МИРУ

Словенски живаљ у Јегејској Македонији пева од среће

Атина, 4 јануара

Откако је Софулис образовао владу у Грчкој, словенски живаљ у Јегејској Македонији просто је пропевао од среће као никад у својој историји. На велико задовољство народа, „бурандари“ су остали и даље у Јегејској Македонији. Чим се они појаве у неком македонском селу, Македонци се тако помаме од радости и одлазе из својих кућа у шуме, остављајући све њима да би се ови добри људи могли лепо да смеје. Што се тиче македонске деце, она су се зарекла да не говоре македонски, пошто је стовашно тежак језик, већ уче грчки. Велику популарност у крајевима у којима живе Македонци уживају они Грци који су служили Гестапоу за време окупације или у фашистичкој организацији ПАО.

ПРОГРАМ НОВЕ ШПАНСКЕ СТРАНКЕ

Мадрид, 4 јануара

Програм такозване социјално-хришћанске странке коју Франко ствара у договору с папом још није објављен, али се зна да је, као мото програму, стављена она чувена руска «частушка»: «Цар Николај издао проглас — Мртвима слобода, живе у апси»

Са најбољом намером

Укинут је последњи Народни одбор у Јулијској Крајини од стране енглеских окупационих власти.

— Сад се барем неће мучити са изборима...

НА ЈАВИ

— Наша демократија на сваки начин добија — чак и од потрошње граната и бомби.

ЈЕЖЕВ МЕЂУНАРОДНИ КОМЕНТАР

Преглед италијанске штампе

У великом делу италијанске штампе поново се пише о хладном таласу који долази из Русије. Узалуд метеоролози демантују, узалуд и лепо време. «Ми знамо шта знамо, — каже се у тим листовима. — Ето, неки дан је само извештај са Московске конференције тако охладео атмосферу Италије, да су се неки наши фашисти чак и смрзли. Требало је да им папа очита нарочиту молитву па да се опет згреју.»

«Према одлукама Московске конференције, — каже се даље у тим листовима — Југославија треба да нам при склапању мира поставља неке услове! С којим правом питамо се ми, кад је свима познато да ми њој нисмо постављали услове чак ни онда кад смо је напали. Југословенски захтеви за репара-

ције још мање су оправдани. Откуд Југословени сад имају право да траже репарације од нас кад је сваком партизанском борцу добро познато како би се провео да није било италијанских камиона и русака италијанских војника.»

Даље, италијанска штампа нарочито оштро протестује што је Италија изједначена са Бугарском, Мађарском и Румунијом, кад је она годину дана мање ратовала од ових земаља. Не знају се

разлози који су савезнике навели на овакву одлуку ако није то што је Италија и за краће време успела да учини више штете савезницима него Мађарска, Румунија и Бугарска. Јер италијанска штампа би требало да зна да Италију нико не криви што је изашла из рата, него управо зато што је ступала у рат а чак и Италијани морају признати да су и ушли у рат пре Мађарске, Бугарске и Румуније.

НАПРЕДАК ШТАМPE У ИТАЛИЈИ

Ливорно, 4 јануара

Италијански неофашистички листови даваће убудуће и издања на немачком језику намењена Немцима који су побегли из заробљеничких логора и уживају срдечно гостопримство неофашиста.

ЧЕСТИТКА ИЗ НИРНБЕРГА ЗА НОВУ ГОДИНУ

Нирнберг, 4 јануара

Поводом Нове године, из Нирнберга је упућен следећи телеграм Франку:

«Ми, учесници последњег нирнбершког конгреса националсоцијалистичке партије, честитамо вам наступајућу Нову 1946 годину, захваљујући вам уједно на вашем упорном заузимању за нашу заједничку ствар. Желели бисмо да се ускоро нађемо заједно и да у новој години будете присутни последњем нирнбершком конгресу вођства национал-социјалистичке партије.»

Телеграм су потписали Геринг, Рибентроп, Папен, Хес и остали. Ускоро је стигао и одговор генерала Франка:

«Од срца захваљујем на честитци. Уздам се у оца Папу и друга Блума да вам се жеља неће испунити. Каудиљо.»

Крволук пише житије

Бивши гувернер Далмације ратни злочинац Бастијанини живи у Швајцарској и пише биографију Св. Фрање Асишког.

— Пишем је зато да бих људима усадио свест о потреби праштања ближњима.

НЕМА СМИСЛА

Анкара, 4 јануара

Захтев Јерменског националног савета у Америци да се ревизијом јерменских граница прикључе Совјетској Јерменији претежно јерменске провинције Турске, силно је наљутило Турке.

— То значи да ми Турци треба да останемо сами у Турској! — изјављују у круговима око Јалчина. — А ко ће нам бити раја, на кога ћемо приређивати курбан-погrome? — питају се Јалчиновци.

Социјалистичка монархија у Грчкој

Рајтер јавља да је Теократ Николуди, бивши министар штампе у Метаксаксовој фашистичкој влади, изјавио да намерава да у Грчкој створи нову социјалистичку странку.

У својој изјави дописнику Рајтера господин Николуди је рекао да ће се нова странка заснивати на социјалистичком принципу; да је Метаксаксова влада била парламентарна, ако се не узме у обзир то да је укинула устав и извршила државни удар; да савезнички дописници из Атине навијају за левичарске партије и да је сав народ уз краља и монархију.

У вези са овом изјавом чују се разни коментари. Док једни тврде да нико неће поверовати овој вести дописника Рајтера, други опет тврде да би она могле бити сасвим истинита. Кад има толико људа који уображавају да су кинески цареви, зашто Николуди не би могао да уображава да је грчки народ уз монархију.

САМО СТРПЉЕЊА

Атина, 4 јануара

И поред тога што је грчка влада 11 новембра донела одлуку о ослобођењу већег броја политичких затвореника, министар унутрашњих послова Грчке није још никог пустио из затвора.

— Како у сваком срећном месту постоји затвор, — изјавио је он, — како сваки затвор има велики број атанџија и стражара, то из социјалних разлога мисао могао неједанпут да испразни затворе и да оставим ове поште не људе без хлеба.

У Ватикану

Јапански посланик: — Зна те, сињоре, ја бих ипак пошао у Јапан. Може и тамо да се живи...

ЗАХВАЛНОСТ КИНЕЗА

Како јавља једна страна новинарска агенција, Јапан је ових дана страховито кажњен за плачку коју је извршио у Кини. Ради се о том да је јапанској влади наређено да о свом трошку пребаци у Кину кости тзв. «Пекиншког преисториског човека», које су за време окупације биле однете у Јапан.

Кад су грађани Пекинга сазнали за ову одлуку, одмах су надлежним факторима послали захвалницу што се толико брине за кости њиховог претка који је умро још пре 3.000.000 година. Само — каже се у тој захвалници — ми бисмо се радовали кад би надлежни повели рачуна и о костима садањих Кинеза које је јапанска влада посејала по целој Кини. Због тога боље би било кад би нам уместо костију «Пекиншког човека» послали овамо неке чланове јапанске владе, па да им ми уредимо кости.

МУДРИ ШПАНСКИ БИСКУПИ

Мадрид, 4 јануара

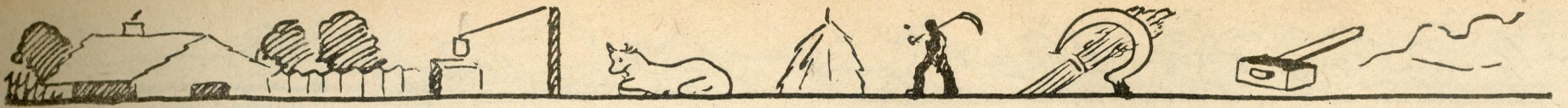
Ма да незванично, у Шпанији је потпуно спроведено одвајање цркве од народа: бискупи помажу Фарнка, а народ — партизане.

Из обећане земље

Нетачна је вест, према којој се на раскрсвању рушевина управе полиције ради дан и ноћ. Ноћу се не ради пошто је у међувремену уништена електрична централа Јерусалима.

Страке... РОДОЉУБИВА ОДЛУКА

Атина, 4 јануара
Грчке владајуће странке одлучиле су да искључе из својих организација све оне чланове који на претстојећим изборима буду гласали мање од пет пута.

НАУЧИЛИ СУ ОНИ ТО

Будимпешта, 4 јануара
Вест да су слушаоци мађарског учитељског курса у Сенти протествовали против нечовечног поступка мађарских власти према словенском живљу у Мађарској, није примљена повољно у малопоседничким круговима Будимпеште.

— Гле'ти, дечурлије! Хоће нама да доле памет, као да ми не знамо како треба да поступимо са мањинама! Зар ми то нисмо научили за три и по године окупације Бачке, него сад и деца треба да нас уче!

НЕИСПРАВНИ СЛУЖБЕНИЦИ У ШТАЈЕРСКОЈ И КОРУШКОЈ

Целовац, 4 јануара
Извесним британским функционерима пошло је за руком да утврде неправилности код извесног броја службеника у Штајерској и Корушкој. Неправилности се састоји у претераном антифашистичком расположењу тих службеника.

ЛИКВИДАЦИЈА ФАШИЗМА У ИТАЛИЈИ

Рим, 4 јануара
Поводом писања листа «Авантик» да Италија мора да ликвидира «старо фашистичко друштво», у римским полувластима изјављују:

— И ми смо за то. Фашиста треба да нестане из Италије. И зато смо се силно обрадовали кад су из затвора побегли Роата, Скорца и хиљаде и хиљаде других. Нек иду куд их очи воде и ноге носе, само да их не гледамо више!

ГРЧКА ВЛАДА ЋЕ ПРЕЛУЗЕТИ СТРОГЕ МЕРЕ ПРОТИВУ КРИЂАНА

Атина, 4 јануара
Овде је стигла вест из Мисалонге да је народ на Криту линчовао пет ратних злочинаца, које је суд био ослободио. Сазнаје се да је влада предузела енергичне кораке да казни Криђане који су учествовали у линчу како би их научила памети, да се не мешају у државне ствари. Владу је нарочито коснула смрт ове петорице ослобођених, пошто су већ били одређени за инспекторе полиције у Јеђејској Македонији.

„Подземни“

Неки италијански листови грабе да се појача акција против подземних фашистичких група.

— Не брини, гоне подземне.

РАТНИЦИ ИЗ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА ПОД ПУНОМ РАТНОМ СПРЕМОМ

»Турска је крвљу створила независност — крвљу ће је и бранити.«

Међународни коментатор „Јежа“ о најновијим догађајима у Турској

У извесним круговима у Европи узимају озбиљно не само факторе на које се Турска окреће позади себе, звецкајући тордом, него и сама турска торда. Зато се ситуација сматра веома натегнутом.

Многе државе забринуте су за своју сигурност — директно с турске стране. Забринутост се нарочито појачала после великих војних припрема и успеха Турске од пре две недеље, кад је само неколико батаљона полиције и жандармерије успело, после краће борбе, да на јуриш заузме и уништи три књижевска излога.

Као награда за успешно руковођење овом тешком војном операцијом, господин Лајчин, досадањи главни уредник листа «Тоник», произведен је за генерал-уредника, а из музеја већ су му додељени чалма и копље

Мехмеда великог као и назив везира. Међутим, како у музеју није било довољно униформи и оружја за целу његову ордију, генерал и везир Лајчин принуђен је засада да копље, уместо у крв, замаче у мурећеп (мастило) и тако везе по хартији.

Чим се у иностранству сазнало за ове успехе Лајчина и турске војске, одмах је распуштена конференција у Москви. Бевин је о-

тишао у Лондон, а Берис чак у Америку.

Ситуација је у знаку даљег развоја.

Турски министар рата изјавио је да је његова армија спремна и да крв пролије.

Машала! Берифетна Нова година! Само, питање је — да ли ће сахибије, у које се Турска узда позајмити турском министру рата и своје крви, како би је он — пролио...

ГЕРИНГОВА КРАВАТА

Ордени где су, ленте, еполете?
„Луфтмаршал“ је препун безграничне сете,
ал му се привиђа ипак предмет један,
кадар да поправи његов изглед бедан...
Мален је тај предмет, али вреди злата,
а то је кравата — оича око врата.

... вести СОЦИЈАЛИЗАЦИЈА ЈАПАНА

Шангај, 4 јануара

Отклањање фашизма у Јапану иде великом брзином. Бивши Самураји основали су «Независну социјалистичку странку», која ће имати за задатак да чува царско достојанство. Први акт ове странке на социјалном пољу био је протест због поделе земље велепоседника сиромашном становништву. Они су нагласили да би желели да заштите сиромашне слојеве сељака, који се не би умели снаћи као земљопоседници. Ова странка, да би решила аграрни проблем у Јапану, предлаже да се што више сиромашних сељака запосли на имањима велепоседника и то у прво време и бесплатно, како би се избегла беспослица. „Нова социјалистичка странка“ водила би строго рачуна о заштити велепоседника и самураја. За председника је изабран сам Хиروهито, а за почасног члана г. Леон Блум.

БЛАГОСТАЊЕ У ГРЧКОЈ

Атина, 4 јануара

Прошле недеље у Грчкој се привредна ситуација знатно поправила. Курс драхми према фунти сада је 160.000 драхми за једну фунту. Значи, паре расту.

Пошто је то знак да настаје благостање у овој срећној земљи, грчки шофери и радници електричних централа обуставили су посао на неодређено време. Као веле људи, имамо право да празнујемо кад ево, настаје благостање!

НЕУМОРНИ РАДНИЦИ

Рим, 4 јануара

Претседник италијанске владе Де Гаспери одбио је да пензионисе триста педесет фашистичких чиновника и том приликом изјавио:

— Зар да пензионисем оне који широм целе Италије показују да су још способни за активан рад?

Де Гаспери је заборавио да напомене да италијански фашисти раде само зато што се против њих ништа не ради.

ПРАВДА ЈЕДНОГ МИНИСТРА ПРАВДЕ

Копенхаген, 4 јануара

На питање: зашто је амнестирао педесет девет чланова организације «Тот», дански министар такзване правде Елуст одговорио је:

— Амнестирао сам само педесет девет кривоца зато што их није било триста...

Он има услове

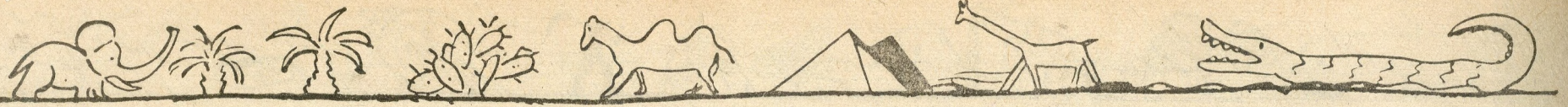
У Француској је пала два вишијевска бискупа поставио за кардинале.

Недић: — Бре, Анте, шта је те с тобом!

Павелић: — Имам шансе да постанем кардинал.

ЗАШТО СЕ ДЕЧИЈИ ДОМ У КРУШЕДОЛУ ТАКО ЗОВЕ?

Крушедол, 4 јануара

До које мере иде људска неупућеност и наивност, види се по томе да извесни људи још верују да су баш сви дечји домови намењени заиста деци. Недавно је вредни др. Милан Нешковић из београдског Централног лазарета својим личним примером сјајно доказао да једна установа, у којој је он шеф, може да буде намењена свему и свачему (на пример, задовољењу эле воље и шовинистичких схватања шефових, снабдевању домаћице Лазарета и њене околине намирницама из дечјих пакета, спровођењу некаких средњовековних начина „васпитавања деце“ и тако даље), али никако и нипошто онима, ради којих, изгледало би, постоји.

Др. Нешковић је „сишао са позорнице, али је у неку руку ипак на њој, јер има истрајне следбенике и приврженике. — У Крушедолу, на пример. Јер у крушедолском Дечјем дому нико на децу не обраћа пажњу, нити о њима води рачуна: васпитачи су заузети искључиво вођењем рачуна о себи самима, па им деца, тако

рећи, само сметају што се, међутим, не би могло рећи и за дечје следовање текстила, којим се особље предано служи.

Ипак се мора истаћи да особље много полаже на то да деца не оштете домски инвентар — рецимо столице и лаворе. Да не би дошло до таквог оштећења, деца немају ни лавора за умивање, ни столице — једноставно, али мудро решење. Похвално је од особља што, заузето властитим снабдевањем и збрињавањем, сматра за потпуно сувишно да децу поучава и упућује, те ова по два-три дана лутају околином.

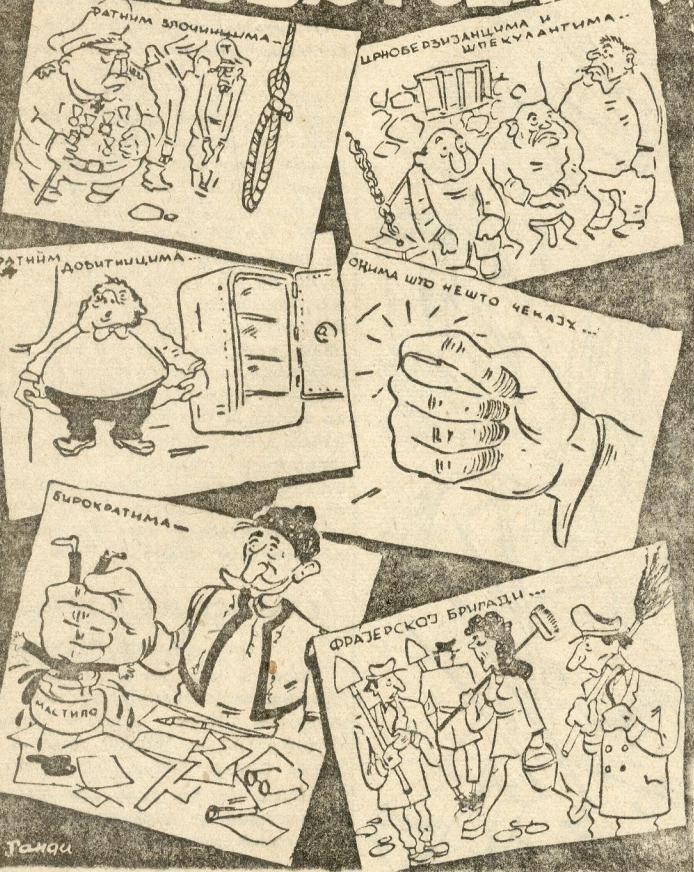
Као што се види, васпитачима у овом Дечјем дому иде врло добро — тако добро да им само

једна жеља остаје неиспуњена. А та је жеља да деца буду уклоњена из дома, како не би узнемиривала своје добронамерне васпитаче, спремне да се жртвују до краја и да примају дечје следовање и даље.

А кад се васпитачима каже да би, напротив, требало оставити децу у Дому, који ради њих постоји, али сменити особље и довести ново, васпитачи се осећају немилосрдно погођени, јер сматрају да њихов савестан и несебичан рад заслужује, у најмању руку, опште признање.

Заста кад је др. Милан Нешковић добио то признање, зашто би оно било ускраћено крушедолским трудбеницима?

ШТА ДОНОСИ НОВА ГОДИНА

ТАКМИЧЕЊЕ БЕОГРАДСКИХ БЕРБЕРА

Жртва новинарске дужности

У редакцији једног београдског листа, уредник одређује сарадницима дужности и једног младога колегу шаље да опише синдикално такмичење берберских радника: ко ће брже обријати, боље ошишати и лепше ондулирати.

Три часа доцније у редакцију улази један непознат човек. Непознат бар уреднику.

— Друже, ви желите?

— Како, молим! — вели овај изненађен. Зар ме не познајете!

Уредник се присећа и у непознатоме човеку препознаје сарадника кога је пре три сата послао на берберску утакмицу.

— Шта се с тобом деси, побогу брате!

— Ево, како је било, друже уредниче, — каже сарадник. — Када сам се нашао на оној утакмици, није било довољно модела, па ме дохватише. Питали ме хоћу ли да се бријем и шишам, и то бесплатно. Један такмичар није имао модел. А зашто не бих помогао човеку! А он када ме обрија и ошиша, натаче ми још и неки шлем на главу, па ми направиле локне.

ОДИСЕЈА

Свака грчка влада безизлазно лута: кад она не пада, пада јој — валута.

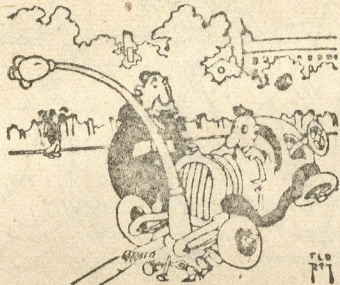
САВРЕМЕНЕ ШАЛАЈКЕ ВЕЗО КЕРУ...

Милан Грол је удесио меру. Вез'о керу за туђу бандеру, Куња кера, куња и бандера, Народ Грола у музеј отера. Шалај!...

Правио је погрешне рачуне, Желео је метеже и буне. Сад на крају, у последњем чину, Судбу чека он у нафталину. Шалај!...

Шором шајка а Дунавом чезе, Танко сада црна берза везе. У маказе упала, па жели Да вештачки некако победи. Лека тражи на све четир стране Спаса нема, мора да изтоне. Шалај!...

ВИДИ СЕ

— Побогу! Где сте ви учили да шофирате!
— Код тенкиста!

ЧОВЕК КОЈИ НЕ РАЗЛИКУЈЕ ЕКСЕРЕ ОД УГЉА

Не разликује ексеру од угља Негован Николић, бивши чиновник Извршног градског одбора; милиционеру који га је на улици ухватио са пуним џаком ексера рекао је да се у џаку налази угља. Веће количине „угља“ (који обични смртни иначе зову со, потковице и тако даље) пронађене су у Николићевом стану.

Изгледа да је Негован заиста негован за црну берзу.

РЕВНОСАН ПОЗИВАР

Свој позив да разноси позиве по Београду схватио је на прилично чудан начин теренски службеник Другог рејона Радослав Лепетић. Он је ревносно бацао позиве, а свуда се хвалио да је не обично ревностан службеник.

Његова се ревност огледала још у томе што је, наравно неовлашћен, наплаћивао од грађана казне, али крчаг иде по воду док се не разбије...

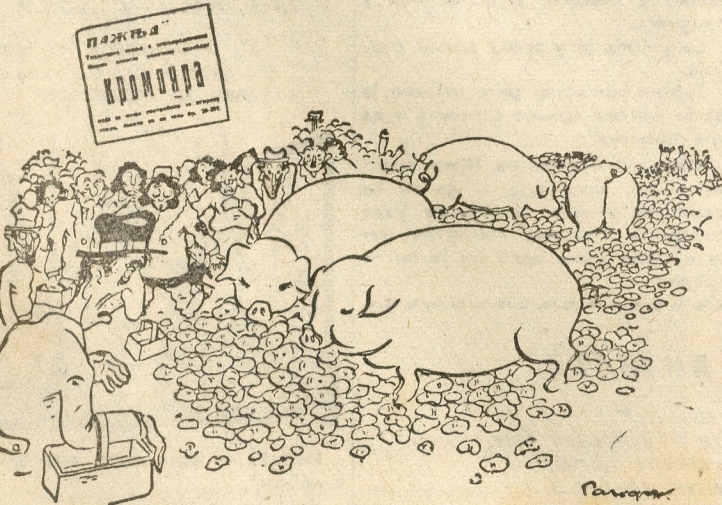
Сектори

— Ја сам овде по приватном сектору...
— А ја по државном.

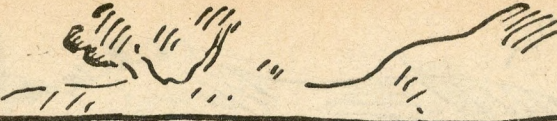
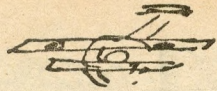
Мистериозан оглас

Товљачима свиња и земљорадницима! Имамо извесну количину назеблог КРОМПИРА који се може употребити за исхрану стоке. Јавити се на телефон број 20-802.

— Да ли ове свиње знају одакле им кромпир.

КРОЗ НАШУ ЗЕМЉУ

Добро су се товили и грејали

Загреб, 4 јануара
Како се види из загребачких новина, усташе су се савесно бринули да њихови клерикални савезници на Каптолу не измршава, да им у мозгу не усфали фашистичког фосфора, ни моралне снаге због пуних трбушина. Тако „Народни глас“ бележи, да је прошле зиме у стан сваког каноника на каптолу (познате „каптолске курије“) довучено из усташких магацина:

600 кг. пшенице, 500 кг. белог брашна (дупла нулерица), 50 кг. шећера, једна утовљена свиња и мноштво других „ситница“. Још је сваки добио 1—2 вагона дрва и око пет тона угља. „Пресветли“ каноник Ловро Радичевић примио је чак 24 хвата дрва.

Христ је, кажу, учио: „Разделите све што имате сиромасима и пођите за мном“—

ни са пресудом — осам година лишења слободе. Крста не може да схвати зашто је из суднице отишао у затвор, док је из фелд-командантуре обично одлазио на банкет...

Бивши месни народни одбор у Књажевцу обавештава да се пројектована прослава његова нерада, односно неисправног рада, неће одржати, пошто је потпуно безразложно смењен.

Кад су у Новом Саду ухватили једног потпуно пијаног шофера са шверцованом робом, он је рекао: — „Препоручили су ми да ракију шверцујем у стомаку пошто суд може да се разбије“.

Позван да одржи стручна предавања у Македонији, економиста Зенон Демић из Београда тражио је хонорар од хиљаду динара дневно, ако број слушаца није већи од четрдесет, а хиљаду и по, ако их има више. Судићи по хонорару, Демић је, свакако, највећи светски економиста.

Лепо се слагао са нишким фелд-командантом фон Дротнером за време рата „војвода јабланички“ Крста Михаиловић из Реткочера, али се онамад никако није могао сложити са Народним судом, а

Биоскоп „Каптол“ у Велесу доживео је рекордно велику посету кад је у његовој сали расправљан случај гвожђарских трговаца Барбутов, који су у овом филму играли врло неприродно. Чим је поведена реч о прикривању робе, браћа Барбутов направили су се као да је ово неми филм. Панче Барбутов одиграо је најтрагичнију улогу, после које је добио амбажман за затвор и принудан рад.

Ослобођен од плаћања дажбина за време окупације био је Мило Кривокапић са Цетиња, вероватно зато што је правио послове са Италијанима и на тај начин стекао заслуге за „општу ствар“. Међутим, погрешно је и злочамерно тврђење да су те заслуге биле непроцењиве: оне су сада процењене са два и по милиона динара.

Двадесет пет вагона житарица нагомилали су шпекуланти у Ченеју, близу Новог Сада, па се мисли да им је секира пала у мед. Сада су остали без меда, а што се тиче секире, она би могла послужити као лек за шпекуланте.

Већ је навикао на казне Радослав Зориновић, гвожђарски трговац из Чачка, али је навикао исто тако да на роби зарађује троstrуко и четвороструко. Да не би ова навика прешла у страст, роба му је конфискована.

Тазе земљорадник

Да би изиграли аграрну реформу и задржали више хектара, неки великопоседници праве се „земљорадници који обрађују своју земљу“.

— Море, господине, боље си ти умео да копаш без мотике!...

ЧУДНА СЛИЧНОСТ

Да је шпански језик врло поетичан, сви то врло давно, нема сумње, знамо, али усто он је српском врло сличан... Желите ли пример? Погледајте само: на шпанском, на пример, каже се „фаланга“, док би то на српском гласило: „битанга“—

Затворенички разговори...

Ухваћена је црноберзијанска банда која је преносила зејтин из Новог Сада за Београд.

— Аух, а ми смо мислили да ће све ићи као по зејтину...!

ФИСКУЛТУРА

Веслачко-пливачке утакмице на Теразијама

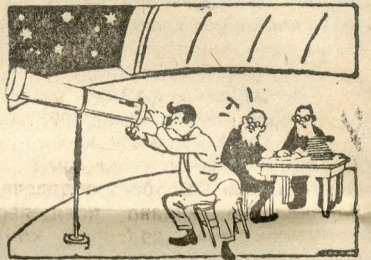
Ако о Божићу буде кише, У-права београдског водовода приредиће веслачко-пливачке утакмице на Теразијама. Како су решетке на канализационим створима запушене још од почетка рата и како нико не мисли да се још и око њих бакће, то ће, ако падне добра киша, грађанство моћи да се такмичи у пливању и веслању. Искључују се професионални пливачи и деца која би могла и да се удаве. Ко први стигне на циљ пред биоскоп „Београд“, биће ослобођен плаћања воде у току ове године.

ПРВА ИЗЈАВА ДАЧЕ СОКИЋА ЗА ЈАВНОСТ

После многих приватних изјава које је обилато раздао по своме повратку у Београд, бивши главни уредник бивше београдске „Правде“ Дамјан-Дача Сокић дао је и следећу изјаву за нашу јавност:

Наглашавам да сам се у земљу вратио из чисто родољубивих и идеолошких разлога; наиме, ја сам се већ за време рата показао у емиграцији као велики родољуб, а пре рата сам био изразити левичар (ишао сам увек с леве стране свог кума Стојадиновића).

МОЋ НАВИРЕ

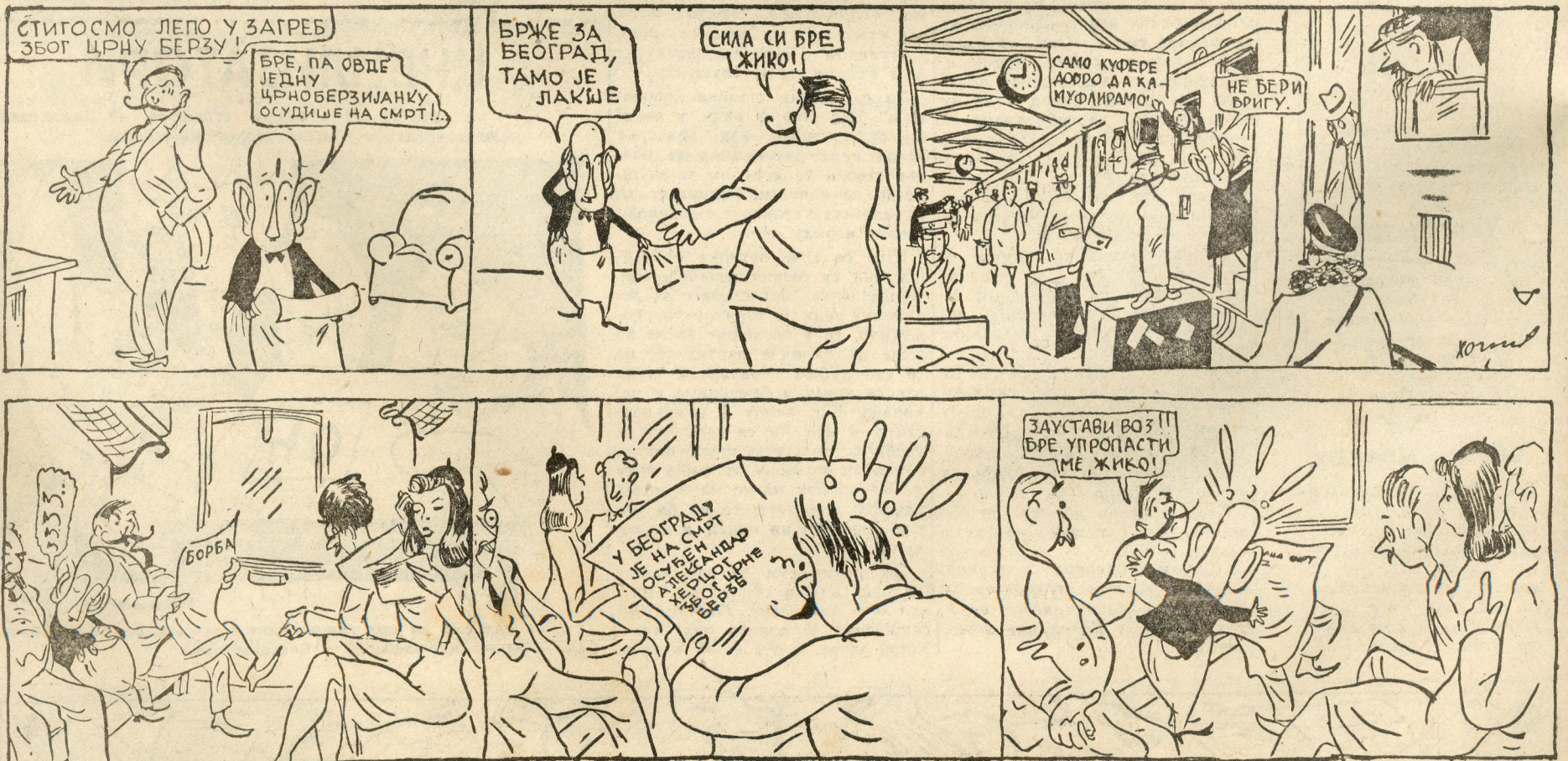

Демобилисани: — Е, ову планету никако не могу да ухватим на нишан!...

ХОКУС-ПОКУС

Од капеле сваке парохију ствара мање ради Бога, а више због аграра. Лепо каже наша пословица стара Тешко томе кога луда памет вара Ископана јама у гроб се претвара.

ЖИКА АТОМ И ПАНТА РОКФЕЛЕР

КОЗЕРИЈА УЗЕТА НА ПОСЛУГУ

ЧОВЕК КОЈИ ПРОЛАЗИ МИМО...

У великој радњи пред касом догодила се бурна сцена. Неки младић одједном је почео да грди другарицу на каси, оптужујући је да му није вратила кусур. Благојница се правдала, доказивала, бледела, црвенела, умало се није расплакала, али му је ипак дала новац. Младић јој је казао још неколико увредљивих речи и достојанствено се удалио.

Мој познаник Иван Ивановић Пјетухов, који је присуствовао овој сцени, веома је дружелубив човек и радо узима учешћа у свакој случајној догађајима свакидашњице, па је стога рекао суседу који је поред њега стајао у реду пред касом:

— Замислите само, какав је ово безобразлук!... Добро је још што је овај човек успео да извојуге своје. То му вреди!

Сусед је полако окренуо њему свој подваљак који је величанствено почивао на брижљиво зашкљачаној крзненој јаци и равнодушно одговорио:

— Подлац је то какав се ретко рађа!

— Ко? — зачудио се Иван Ивановић.

— Па овај младић. Ја сам лично видео да је он добио кусур, ставио га у џеп и затим почео да тражи од благојнице новац.

— Ви сте то видели? Зашто сте онда ћутали? Није било касно да се умешате...

Сопственик величанственог подваљка лежерно слеже раменима:

— Ви ме, очигледно, сматрате неким малограђанином коме је досадно и који је увек спреман да се умеша у туђу ствар, да расправља, да просуђује и тако даље. Шта ће ми то? Доказивати овом подлацу да је он подлац, то значи изложити себе његовим вређањима и на тај начин изједначити се с њим, понизити своје властито достојанство. Не, будите љубазни да ме тога поштедите!

— Па зашто да и ступате у препирку с њим? Зовните милиционара или директора па посведочите...

— Хвала вам лепо! Да ја идем у милицију, да потпишем неке протоколе, да се повлачим по суду, да трошим време и живце... А мој углед? Добије човек позив па изволи — докажуј свима суседима и колегама да ниси оптужени, већ сведок. Не, драги мој, ја ипак имам обзира према самом себи!

— Али помислите на положај ове благојнице!

— Шта имам ја да мислим на њен положај. Сама је запетљала, сама нека и распетљива. Даће неком мање пара, таман за толико колико је оштећена, па ствар у реду.

— А ако онај то примети?

— Ама, чујте, шта се све ово непослетку мене тиче? Да ја упадам у ово блато, да се и сам прљам! Треба бити изнад свега овога, упротивном случају човек може да посрне ђаволски!

Они су заједно изишли на улицу. Иван Ивановић радознано је разгледао свога саговорника. У свему се осећало да тај будно чува своје достојанство. Ако је, на пример, неко исувише журно пролазио поред њега тротоаром и њему се чинило да ће га можда гурнути, он је помало узмицао и изговарао хладно, али учтиво:

— Дозвољавате ли да се склоним!

И том приликом брисао је гадљиво дланом са рукава тобожње трагове тобожњег додира.

Успут је Иван Ивановић сазнао од њега да он, хвала богу, благодаречи свом принципу намешања, живи врло мирно. На пример, код њега у надлештву један каријериста оклеветао је неког поштеног и вредног човека. Саговорник је могао да се умеша, пошто је располагао непобитним подацима за успостављање части тог невиног човека. Једно време он се чак колебао — како би било да каже своју убедљиву реч, али затим се предомислио: нека се тиме базе одговарајуће организације! Каткад се догађају та-

кви случајеви да је и њему тешко да се уздржи, али он се ипак уздржава и никад касније то не жали. Ево јуче, на пример, приликом уласка у трамвај један мангуп тако је гурнуо у леђа неку старицу да је ова пала на калдрму. Шта га је стајало само да пружи старици руку...

Саговорник Ивана Ивановића није завршио и одједном сам се пружио колико је дугачак по тротоару. Неки дечак у трку га је оборио. Међутим, он је успео да зграби дечака за руку и, дигавши се, узвикнуо:

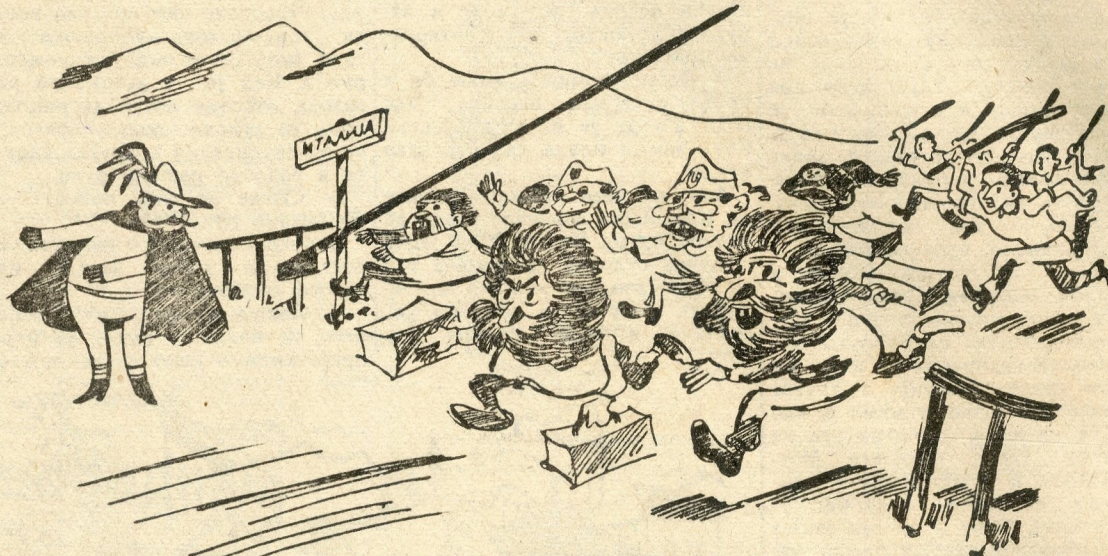
— Покажују ја њему! Ја ћу га, скота једног, научити памети! Миллионари!... Крајње је време да се оваквима стане на пут! Што сте се укипили, грађанине? Помозите ми да га савладам...

Али Иван Ивановић није се мицао с места. Он се некоко чудновато осмехнуо и рекао:

— Треба бити изнад овога!
— Изнад чега?

ЛИЧНИ РАЗЛОЗИ

Италијански претседник владе де Гаспери изјавио је да у Италији борави извештан број Југословена који су Југославију напустили из личних разлога.

— Рецимо изнад овог дечака. Да сам ја малограђанин који се досађује, онда, наравно...

— Какве су то шале! Дечак може да ми се отргне и да клисне. Помислите, на крају крајева, на мој положај!

— А какав је тај ваш положај? Био је хоризонталан па постао вертикалан. Легли сте па устали. Стресли сте прашину и лепо кренули својим путем.

— Али непослетку ово је ваша грађанска дужност и ја тражим...

— Нека се тиме базе одговарајуће организације. А мени се за то не плаћа ништа! И зашто најпосле ја да трошим време, живце, да повлачим моје добро име кроз неке протоколе о уличним догађајима... Не, будите љубићу мој! И ја имам засада обзира према самом себи. До виђења!

И они су се растали. Иван Ивановић је отишао, претходно обрисавши дланом рукав — као после

неког непријатног додира. А његов сапутник беспомоћно се мешколио у месту, држећи за ручку дечака који се својски одупирао.

Од овог сусрета протекло је неколико дана. Иван Ивановић Пјетухов хтео би понова да сретне свог случајног сапутника и да с њим поразговара о његовом стању неутралности. Али досад Иван Ивановић није успео да га сретне. Да ли је он схватио да је његова жеља да чува само сопствено а не и туђе достојанство уствари обична гадост, неподношљива у људским односима? Или пак он, као и раније, са непомућеном мирноћом пролази мимо човека који очекује његову помоћ и не жели том приликом ни да окрене на његову страну свој величанствени подваљак?

Да га, неко, можда, није срео? Осврните се, молим вас, наоколо — да није он негде крај вас?

(„Труд“, Москва) Мих. Вјетров

ОЦЕВИ 1946

— Где ли је онај отац Србије да га вежем к'о што је он нас везивао четири године!

САМО ЦИТАТИ

ИЗ ОГЛАСНОГ ДЕЛА

Загребачки «Народни лист» доноси овакве мале огласе за станове:

«Собу са намјештајем тражи младић самоц, чешће на путовању. Вољан за услугу припомоћи у набавци животног намирница.»

«Празну собу тражи бољи господин. Плаћам у новцу или намирницама унапред.»

«Госпојица, сама, наображена, тражи собу (или заједнички стан) код фине карактерне особе. Властита постелјина и клавир.»

«Да'ем награду тко изда празну собу преко дана запосленој особи.»

(«Народни лист» бр. 18 од 28 XII 1945)

ШПЕКУЛАНТИМА И ЦРНОБЕРЗИЈАНЦИМА

Кероле Курдијан, смедеревски знапац, био је мудријан црноберзијанац.

Ал' проклета со направи му зло.

Од њега још има подмуклијих људи, али свима њима народ ће да суди.

Пресудиће сваком ко је на зло лаком.

ЕКОНОМИСТИ

— Хтели би ови да раде по некаквој норми, а на сваком кораку се пребаце за 87 па и за 250 по сто.

МЕЂУ ПРОСЈАЦИМА

— Прошло је и наше златно доба. Сада гдегод затражиш милостињу, нуде ти запослење.

УЗАЈМЉЕНА РЕПОРТАЖА
ГАУЛАЈТЕР

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

COPYRIGHT
BY
"JEZ"

У тихом, пријатном градићу, у подножју Аустријских Алпи, у спретној малој вили настанио се филмски репортер једне од савезничких војски. Заједно са шофером заузео је горњи спрат и једну од соба претворио у салу за приказивање филмова заплених у Немачкој. Понекад смо увече гледали филмове направљене у Хитлеровој Немачкој.

Једном је сопственик виле замолио за допуштење да присуствује приказивању филмова. Био је то дебелко са проседом брадицом и траговима некадашњег великог трбуха. Говорио је умиљато и тихо и никад није пропуштао прилику да изгрди Хитлера и његове доглавнике.

О себи је говорио да од момента „аншлуса“ — присаједињења Аустрије Немачкој које је извршио Хитлер — никад није напуштао овај град.

— Каткад сам, додуше, одлазио у планине. Тамо бар нисам морао да се срећем с тим националистичким псима, с том проклетом жгадијом... Сваки честити Аустријанац мрзео их је...

Заједно с нама сопственик виле гледао је неки пропагандистички филм у бојама, чија се садржина сводила на то да на кугли земљиној морају господарити Немци и само Немци.

Пола часа после тога наш куховласник црвљао је и плувао је.

— Нисам никад био у биоскопу после тог проклетог „аншлуса“, читавих седам година! — рече нам он.

Затим је почело приказивање филмске хронике коју је у своје време написала Гебелсова установа. Када би се на платну појављивао неко од познатих националсоцијалиста, наш куховласник поливао их је читавим водоскоцима грађи.

Промаче Геринг. Наш домаћин зашишта:

— Одвратни нилски коњ! Дебелокожац! Потомак ихтиосаур! Појавио се на платну и Химлер. Наш немирни гледалац, покушавајући да надвече звучну пратњу филма, свакичас је викао:

— Мрска личност! Да није извршио самоубиство, ја бих га задовољно зајеручио!

У једној од слика хронике појавио се и сам „фирер“. Приказан је његов свечани долазак на седницу гаулајтера окупираних области. Гаулајтери, стојећи, поздрављали су фирера. Затим се један од њих попео на трибину, па је, овлашћен од учесника седнице, одржао врло осећајан говор.

Наш домаћин овога пута није ни шиштао ни бесео. Напротив, он је одједном почео нервозно да се мешкољи у својој фотељи. И ми смо одмах схватили из кога је разлога он умукао.

Гаулајтер, који је говорио на платну, није био нико други него главом он. Додуше, подбрадак гаулајтеров у оно време кад је филм снимљен није био украшен проседом брадицом, већ потпуно избријан. А трбушчић није био оплао, већ је задиљивао округлим

обликом. И умиљатости у начину говора исто тако није било. И држање беше друкчије.

Уопште, у току филма ми смо сазнали да наш домаћин, пун негодовања, уопште није био Аустријанац, као што је он цело време доказивао, сазнали смо исто тако његово право име и презиме, а и место, у коме је он за време окупације заузимао гаулајтерски положај.

Једном речју, право са филмске сеансе морали смо да улутимо сопственика виле куда треба.

Касније смо сазнали да се виле у подножју Аустријских Алпи и аустријским пасошем опрезни гаулајтер — прави Немац пореклом — снабдео још задуго пре слома Хитлерове Немачке.

М. Пољановски, гардиски капетан („Крокодил“)

НОВИ ДИОГЕН

За времена „независне“ имао је жеље присне да убије и да смакне, да му нико не умакне. Од Будака слушао је „све Србе о врбе“ није чудно да га сада и табани сврбе.

Код кољаша и усташа десила се сад промена. Завук'о се чак у буре да одигра Диогена.

БОЖИЋНА ЈЕЛКА

Ево јелке, ево, свима са божићним саветима! Окићена врло вешто, сваком она носи нешто.

Специјални суд сад суди. Кад шверцујеш, пажљив буди! Лако се настрада.

За шверц и за трговање нех те хвата већа страва, јер за веће количине, спекулантске лети сад и глава!

Добитници овог рата околност вас тешка хвата: радили сте овог рата због имања и палата, гомилали много злата. Комисија што пресуди, задовољан тиме буди. Не суди вас из ината: по заслуди, то је плата. Сад на миру размишљајте, у треће се не уздајте.

За усташке владавине увек бесте за дом спремни, таборници, логорници, Поглавнику врло верни. А сестрице ваше „часне“, имале су од вас часне, за услуге оне часне примале су плате масне. Због ордена за заслуге у гроб сласте људе друге да би стекли души мира и још орден Звонимира.

ЗИНГАРЕЛИ ПИШЕ У ЛИСТУ „ЛИБЕРА СТАМПА“ (РИМ) ДА СУ ИТАЛИЈАНСКЕ СЕТЕ ИЗВРШИЛЕ НА ПРИВРЕМЕНО ОКУПИРАНОЈ ТЕРИТОРИЈИ У ЈУГОСЛАВИЈИ **ЈАЗБНЕ РАДОВЕ**

БАКАЛИН МИЛОВАН ЈОВАНОВИЋ

ЈЕ ЈЕДНОЈ СИРОМАШНОЈ ЖЕНИ У НОВЕМБРУ ИСКЛАО КУПОНЕ И ЗА ДЕЦЕМБАР ТАКО ДА НИЈЕ МОГЛА ДА ПОДИГНЕ СВОЈЕ ДЕЦЕМБАРСКО СЛЕДОВАЊЕ

НА БОЧЕКУ НОВЕ ГОДИНЕ У „МАЖЕСТИКУ“ БИЛО ЈЕ ДАМА КОЈЕ НИСУ ИМАЛЕ НИ ТОЛИКО ТЕКСТИЛА ДА ПОКРИЈУ ЛЕЂА

На **Ријечи** ЈОВИ НИЈЕ ИЗМЕНЈЕН НАЗИВ УЛИЦЕ ЦРНИХ КОШУЉЕ

Откупачиона Полиција У ТРСТУ ПОСКИДАЛА ЈЕ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ЗАСТАВИЦЕ С АУТОМОБИЛА НАШЕ ПРИВРЕДНЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ И НА УЛИЦИ ИХ ПОДЕРЛА

СА ДОЧЕКА НОВЕ ГОДИНЕ

Београд је прославио Нову годину. На више места приређени су свечани дочеци и забаве, али је према предвиђању свих стручњака за ту врсту друштвеног деловања најбоље успела приредба штампе код „Мажестика“.

Због извршених припрема, а нарочито због популарних цена (улазница 200, вечера 400 динара) владало је за ову приредбу велико интересовање код људи којима њеп дозвољава да се за јефтине паре добро наједу и напију.

У „Мажестику“ је било врло живо. У сали А) служило се вино, а у салама под Б) и Ц) пило се — пиво.

Нарочито је примећено присуство претставника стране штампе у друштву са извесним претставницима домаће штампе, међу којима треба нарочито истаћи и мис-

Персајд Мајдарлинг и мис Мајлије Мајсвитхарт, познате коментаторке радио-вести, мис Цованку Ајлавију, уредницу илустрованог листа „Свих угурсуза“, као и познату Доли Кукутеби. Ове везе између претставника домаће и стране јавности оставиле су на све присутне врло леп утисак, нарочито после пола ноћи, кад су њихови међусобни односи постали врло присни и уски.

Спитфрјерке су биле обучене у тоалете које су сасвим одговарале тешким временима у којима се налазимо. Мис Ајванку Хаудијуду била је дубоко деколтована, пошто је цела леђа са хаљине пре неки дан поклонила у добротворне сврхе, док су остале претставнице „спитфрјерске бригаде“, да би пред својим новим пријатељи-

ма показале садашњу народну ношњу, биле деколтоване са свију страна.

На програму су од домаће музике биле севдалинке из опере „Бетерфлај“, а од стране музике арија „Крадем ти се у вечеру“ од непознатог аутора.

Ова врло успела приредба трајала је до зоре.

Сазнаје се да су претставници „спитфрјерске бригаде“, који нису успели да набаве улазнице за „Мажестик“, приредили кућне дочеке Нове године и сјајно се провели.

— И иначе нам се замера, — кажу они, — што не посећујемо уличне и кућне конференције, па смо то овог пута хтели да надокнадимо за прошлу па и за целу следећу годину.

НАРОДНЕ ПЕСМЕ У СЛИЦИ

Хеј, засуцимо рукаве...

Јова Ружу кроз свиралу зове

Мој животе, горак ми си.

Одежје Двошциршма

ЗАБАВЕ

Треба померити свега једну шибицу (шибицу а не Шибицу!) па да се добије квадрат.

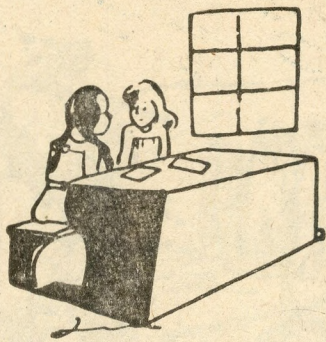

МИШИ

Нашли миши сланину, читаву планину и гризли је осам дана а деветог дошла нана;

растерала мише: Е, доста је више!

По Маршаку
Десанка Максимовић

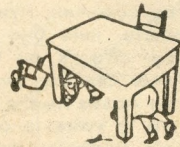
— Кад већ измислише знак питања, што не измисле и знак одговора?

КОЈИ ЈЕ ОДГОВОР ТАЧАНИ

Најопаснија штеточина је миш
ровац
црноберзијанац

Најсмртоносније оружје је топ
цип
тенк.

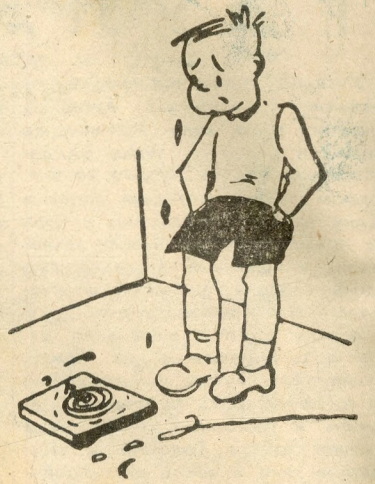
КАКО МАЛИ БОКИЦА ЗАМИШЉА ПАД ГРЧКЕ ДРАХМЕ

ЈОШ НЕШТО МАЛО О ГИМНАЗИСТИ АЦИ

Кад је Аца гимназиста, а ви знате Ацу мога, угледао једног дана три четири сува листа с новембарских жутих грана питао је тату свога: „Јел' то лишће — од дувана?“

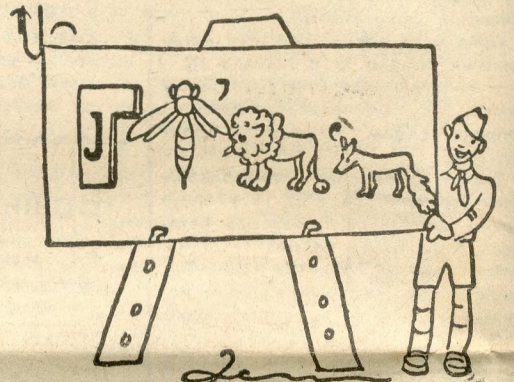
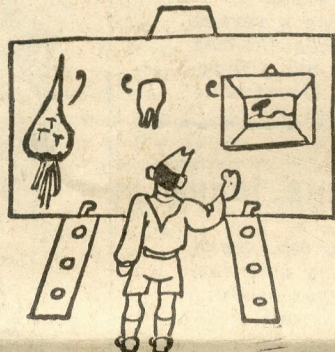
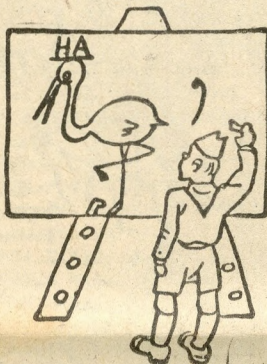
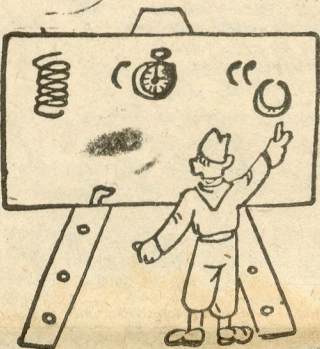
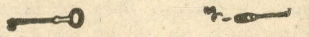
Кад је Аца гимназиста, а ви знате Ацу мога, угледао другог дана кркетуше оне вечне, где су покрај баре селе питао је тату свога: „Јесу ли то рибе речне ил су морске то сарделе?“
М. Панић-Суреп

— Тата сваки дан каже „Лао је барометар“, па нико ме ништа, а мени свега једнапут пао, па надали толику ларму.

ПРЕДМЕТИ МЕЊАЈУ ОБЛИК

Кључ за решење грчке кризе није кључ већ...

ГРУПНО УЧЕЊЕ

Кухиња је наша постала и школа: крај тањира, чаша и кухињског стола,

чим се купус свари и разред се скупи, ми ћаци-другари учимо у групи

и кувамо знање као пасуљ млади сад више, сад мање, док нам не досади...

Гвидо Тартаља

БОЖИЋ, БОЖИЋ БАТА...

Божих, Божих Бага,
Узјахао хага
И узде се хвата.
Већ језди по стази
Да све труло згази.

НА СЈЕВЕРНОМ ПОЛУ

Пионири на Сјеверном Полу свега двапут у годину дана на санкама полазе у школу, а понекад још и много рјеђе. Зато они уче школе дуго, док им брада дуга не порасте
к'о брк оног Мачка

Мркоглеђе који јури и врапце и ласте и понекад мише сивосмеђе. А шта уче, о томе ћу рећи другом згодом, кад будете већи.

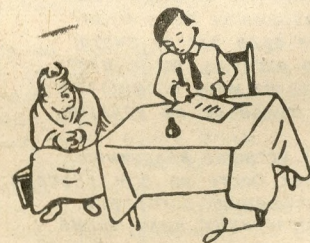

Низ беле пропланке целог божјег дана лете наше санке к'о круне с Балкана...

Бранко ЂОПИЋ

ХЕМИЈА

Нови хемиски сас. зи:
1) замена за кафу
2) замена за јаја
3) замена за бибер
4) замена за замену.

— Шта то учиш, Рако, ту већ цео сат?
— Остави ме, бако, пишем реферат...

СА ГРУПНОГ УЧЕЊА ПРИРОДОПИС

Патке спадају у последње време у сектор Милана Искре и компаније.

ЗЕЦ И ОПАНАК

Један зека мали, фини једном се по месечини попео на пропланак, угледао опанак.

Гласно зека помислио: — Кад би ово купус био, ја бих њега сам појо како знам.

А опанак одговара и зечића малог кара: — Кад си тако слеп, поједи свој реп.

Чика АНДРА

ФИЗИКА

Нов изум претставља тз. „чаробна брава“ за коју, да би се отворила нису потребни никакви кључеви ни калаузи. Изум се врло успешно употребљава у Италији.

